

EXERCICI 1: VALENCIÀ: LLENGUA I LITERATURA I i II
(Durada 1 h)

Llig el text següent i respon les qüestions que trobaràs a continuació.

Poder i llengua

La Unesco (2009) alerta sobre el risc que la diversitat lingüística del planeta, que aquesta institució calcula en 6.000 llengües, quede reduïda a la meitat en pocs anys i continue disminuint de manera accelerada al llarg del segle actual. Una de les causes principals d'aquest procés és l'hegemonia d'una ideologia lingüística que dona a les llengües globals o d'ús més comú en la globalització la categoria de llengües «cosmopolites», «internacionals» i «superiors», i minoritza les llengües amb menor nombre de parlants i poc suport institucional. És com si la Torre de Babel i el seu deliri d'uniformitat lingüística universal projectara, de nou, una llarga ombra sobre les llengües minoritàries i minoritzades. Abans de confondre cosmopolitisme amb el que és simple uniformisme empobridor, no està de més recordar la reflexió que Isaiah Berlin (1991) feia sobre el mite de Babel: «la Torre de Babel fou pensada per a ser unitària, un enorme edifici singular que arribara al cel i tinguera una única llengua per a tot el món. Però al Senyor no li agradà. En aquest sentit, hi ha una història jueva que explica que a un bon rabí se li aparegué de sobte un monstre espantós i ell va exclamar: "Lloat siga el Senyor Nostre Déu que ha introduït una varietat tan gran entre les seues criatures"».

Seguint la metàfora de Berlin, nosaltres partim de la idea que la diversitat lingüística és un fet normal i positiu. I considerem, igualment, que tota minorització conscient d'una llengua autòctona és una agressió als drets de les persones que parlen aquesta llengua, que s'amaga sota una ideologia justificadora de la desigualtat, segons la qual hi ha parlants que tenen dret a tenir més drets lingüístics i vitals que uns altres. Aquesta ideologia és la ideologia en què es fonamenta el principi de jerarquia lingüística que domina el reconeixement legal de la pluralitat lingüística a Espanya, i també el conjunt de polítiques lingüístiques existents a l'estat espanyol i en les diferents comunitats autònomes.

Qüestions

1. Enuncia el tema del text i després resumeix-ne el contingut amb una extensió màxima de 8 línies. (2 punts)

2. Respon a les següents qüestions sobre el text justificant sempre les respostes amb exemples. (2 punts)

- a) A quina tipologia textual pertany el text?
- b) Quina varietat diafàsica (registre) s'utilitza?
- c) A quina varietat geogràfica (dialecte) correspon?
- d) Explica l'ús que fan els autors dels recursos tipogràfics en el text.

3. Identifica els tipus de sintagma subratllats i la seua funció sintàctica. A continuació, torna a escriure els enunciats substituint-hi els sintagmes subratllats pel pronom feble corresponent. (1 punt)

- a) no està de més recordar la reflexió (línia 9)
- b) tinguera una única llengua per a tot el món (línia 11)
- c) és una agressió als drets de les persones (línia 17)
- d) s'amaga sota una ideologia justificadora de la desigualtat (línia 17)

4. Escriu un sinònim dels mots o expressions següents atenent al significat que prenen en el text. (2 punts)

- a) alerta (línia 1)
- b) risc (línia 1)
- c) deliri (línia 6)
- d) agressió (línia 17)
- e) sota (línia 17)

5. Reflexiona sobre el contingut del text de Vicenta Tasa i Anselm Bodoque. Escriu un text de 150 paraules en què dones la teua opinió sobre el tema. (3 punts)

Críteris de qualificació

- Es valora la correcció gramatical, lèxica i ortogràfica de tot l'exercici.
- Les faltes d'ortografia poden restar 0,05 punts per cada falta. Ara bé, no es compten les faltes repetides i el descompte es fa per preguntes. Si en una pregunta el descompte per errors supera la puntuació de la pregunta, la puntuació correspon a 0.
- L'exercici es qualifica amb una puntuació numèrica entre 0 i 10 punts, sense decimals, i es consideren negatives les qualificacions inferiors a 5.